

• • • • •
• • • • •
• • • • •

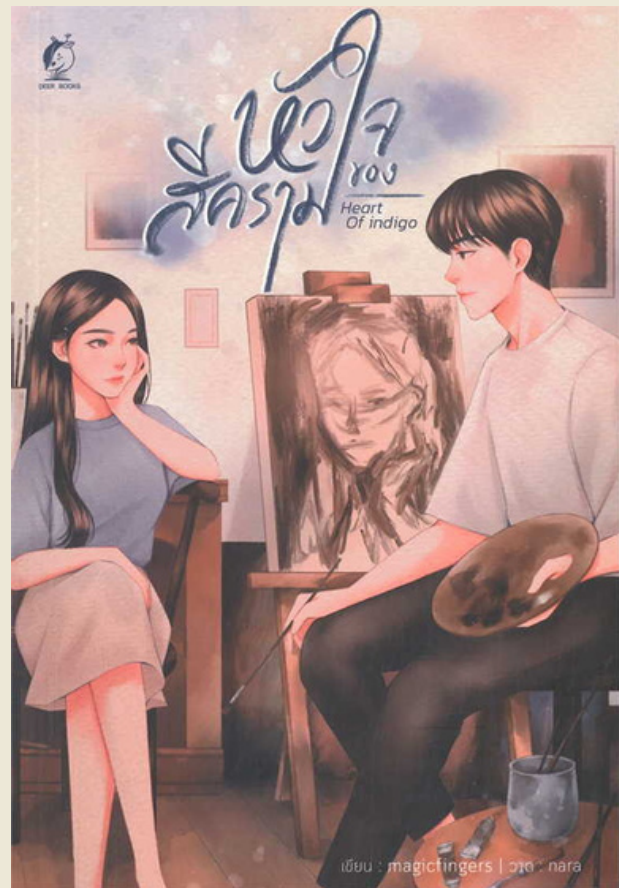
PARI

**PARICHAT
YODHOM**

• • • • •
• • • • •
• • • • •
• • • • •
• • • • •
• • • • •

**CREATIVE
INSPIRATION
& IDEA**

I AM WRITER

ผลงานที่ผ่านมา

- teacher psychosis
- friend (chingu)
- drink!
- bad destiny
- 12 วิธีร้อยพี่ชาย
- heart of indigo (deer book)

สวัสดีค่ะ ก่อนอื่นต้องขอแนะนำตัว ชื่อปาริชาติ ยอดหอม ชื่อเล่นว่าปิงปอนด์ หรือเรียกว่า ปารี ก็ได้ค่ะ จบการศึกษาจากมหาวิทยาลัยศิลปากร คณะอักษรศาสตร์ แต่ที่นี้นั้นไม่ใช่จุดเริ่มต้นของการชอบคิดและเขียนออกมาเป็นตัวหนังสือ แต่เริ่มมาจากสมัยมัธยม

ปอนด์ชอบอ่านหนังสือมากค่ะ ตอนนั้นเคยแข่งอ่านนิยายกับเพื่อนสามร้อยกว่าหน้าให้จบภายในหนึ่งวัน และเป็นจุดเริ่มต้นที่ชอบการเขียนนิยาย นิยายเรื่องแรกที่ตีพิมพ์เองคือตอนอายุ 17 ปี เป็นนิยายแนวแฟนฟิคชั่น และได้เขียนและตีพิมพ์มาเรื่อยๆจนตอนนี้มี 5 เรื่องแล้วค่ะ และตอนนี้มีผลงานที่พิมพ์กับสำนักพิมพ์ deer books ชื่อเรื่องว่าหัวใจของสีคราม จำหน่ายที่ร้านนายอินทร์ เว็บไซต์นายอินทร์ และเว็บไซต์ deer books

PARI'S

WRITING

ตัวอย่างผลงานทางด้านการเขียน

วิจารณ์ภาพยนตร์ คืบบาปพรหมพิราม

PARICHAT YODHOM AUTHOR / ILLUSTRATOR

ภาพยนตร์เรื่อง คืบบาป พรหมพิราม (2546) กำกับโดย มานพ อุณหเดช โดยดัดแปลงมาจากนวนิยายอาชญวิทยาเรื่อง พรหมพิลาป ของ สันติ เสวตวิมล ที่นำมาจากเค้าโครงเรื่องจริงของคดีสะเทือนขวัญที่เคยเกิดขึ้นจริงในปี 2520 ที่ อำเภอพรหมพิราม จังหวัดพิษณุโลก

เรื่องราวในภาพยนตร์เล่าถึงหญิงสาวคนหนึ่งที่ต้องการเดินทางไปหาสามีที่จังหวัดอุดรดิตถ์ ในระหว่างทางเธอโดนนายตรวจไล่ลงจากรถไฟที่อำเภอพรหมพิราม เนื่องจากไม่มีเงินตั๋ว และเหตุนี้เองก็เป็นบ่อเกิดของการพบศพหญิงสาวดังกล่าวบริเวณรางรถไฟใกล้สถานี

คดีนี้ถูกรับผิดชอบโดย สารวัตรรุ่นใหญ่และผู้หมวดไฟแรงที่ย้ายราชการมา เมื่อยิ่งเข้าใกล้คดีมากขึ้นก็พบว่า การตายของหญิงสาว 'ไม่ใช่อุบัติเหตุ'

'เธอถูกฆ่าเราและรัดคอจนตาย'

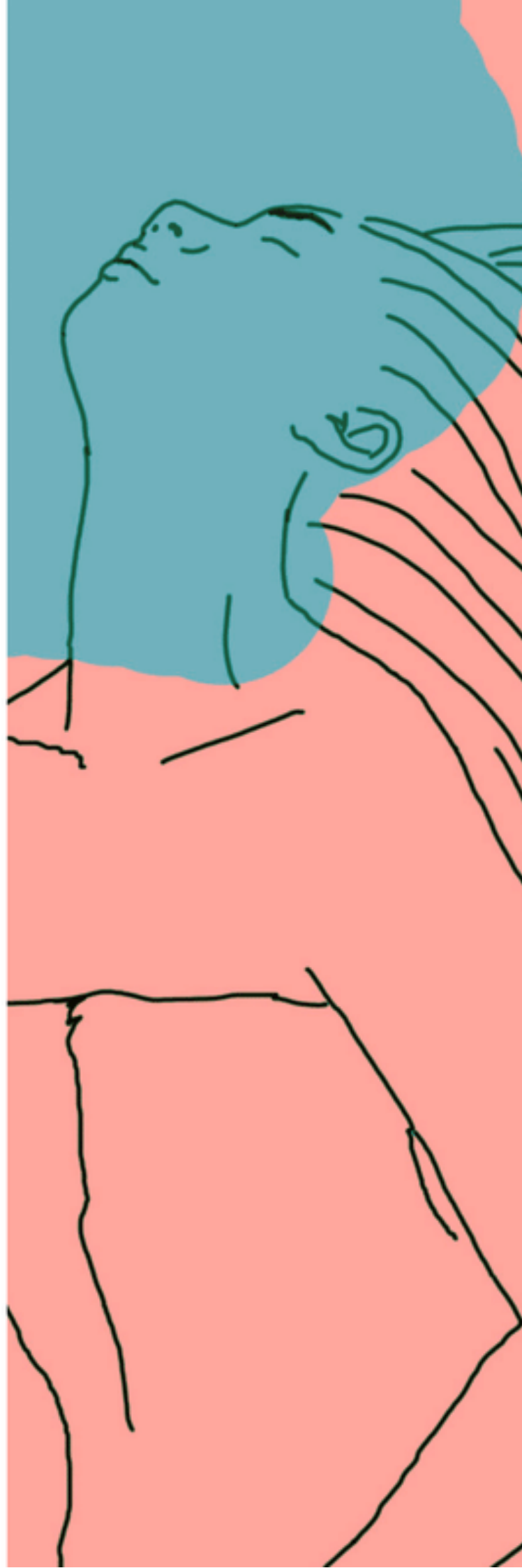
คดีนี้กลายเป็นคดีอื้อฉาว เพราะมีคน
หลายวัย หลายอาชีพ หลายชนชั้นนั้น
ชุมนุมแห่งนั้นเข้ามาเกี่ยวข้องกับการ
เสียชีวิตของหญิงนิรนาม ในคดี
ฆาตกรรมขมขื่นกระทำฆ่าเรา

จากภาพยนตร์เรื่องนี้ได้สะท้อน
เรื่องราวที่เกิดขึ้นอย่างฉิวฉิวใน
ประวัติศาสตร์ โดยมีประเด็นที่ผู้
สร้างต้องการนำเสนอคือ

• ชายเป็นใหญ่

ผู้หญิงตกเป็นรองผู้ชาย ด้วยสรีระแรง
กำลัง ความคิด และการเป็นผู้นำ นัก
แสดงส่วนใหญ่เป็นผู้ชาย ตัวละคร
หลักผู้หญิงมีเพียงคนเดียวเท่านั้น ก็
คือ 'สำเนียง' (หญิงสาวที่ถูกคุม
ฆ่าเรา) ฝ่ายชายมีหลายบทบาท
หลายกลุ่ม ไม่ว่าจะเป็นสามเฒ่าที่ทิ้งให้สำ
เนียงเลี้ยงลูกคนเดียว จนเธอต้องออก
ตามหา กลุ่มชาวบ้านและผู้นำชาว
บ้านที่มีส่วนก่ออาชญากรรม จะเห็น
ได้ว่า...ไม่ว่าจะเป็นกลุ่มไหนก็มี
อำนาจเหนือกว่าเพศหญิง

**'แม้ว่าภาพยนตร์
จะทำให้เห็นความ
จริง ที่เพศหญิง
ถูกกระทำ แต่ใน
ความเป็นจริง
เพศหญิงไม่เป็น
รองเพศชาย
เสมอไป'**

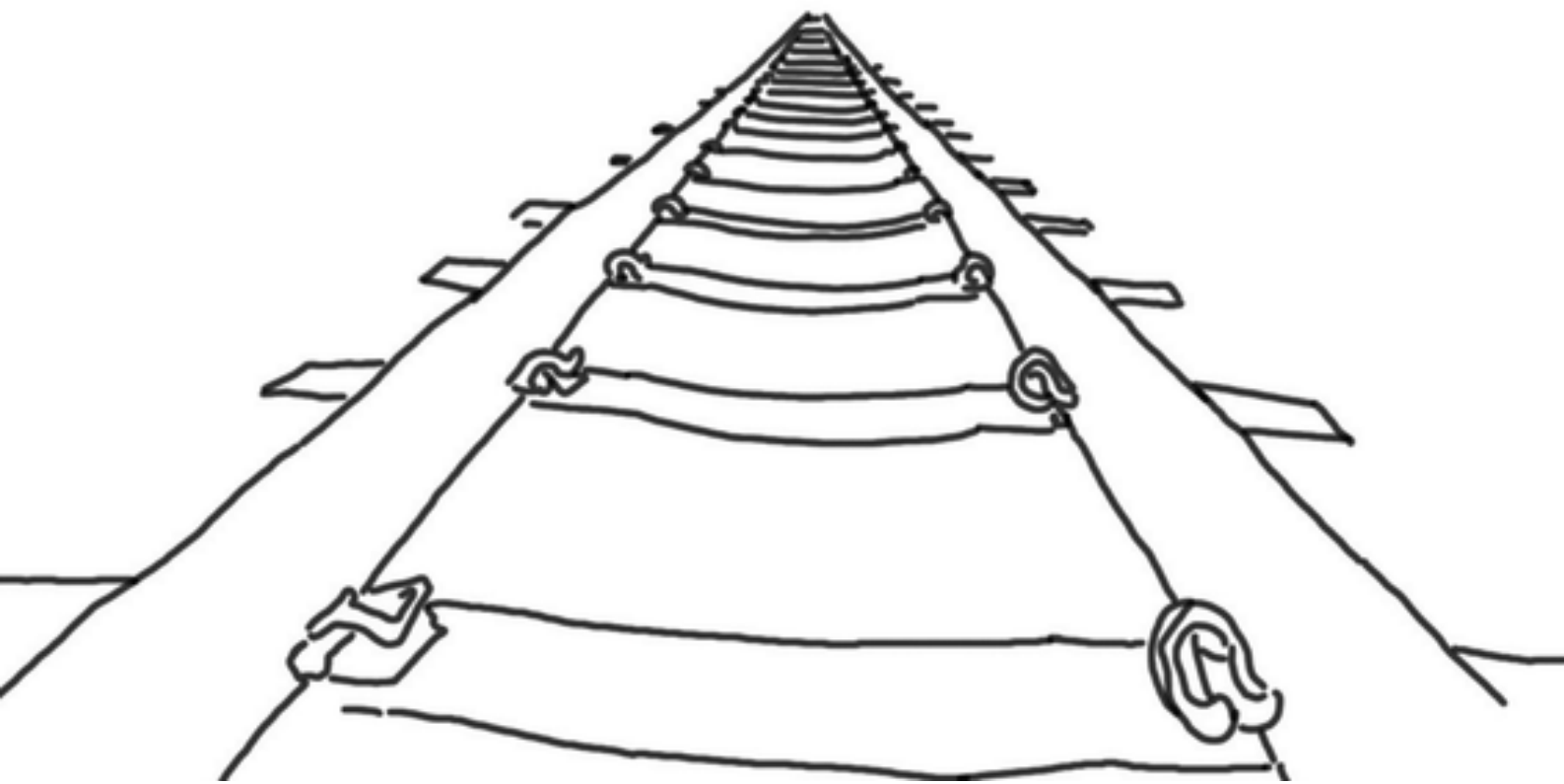
ภาพยนตร์เรื่องนี้ ผู้ชายมีหลากหลายลักษณะด้วยกัน

- ชายที่มีอำนาจ ตัวละครที่เป็นกำนัน ผู้ใหญ่บ้าน และนักการเมืองในพื้นที่ มีบทบาทเข้ามา มีการติดสินบนตำรวจเพื่อให้ตัวเองพ้นข้อหา มีการใช้อำนาจสั่งย้ายสารวัตรออกนอกพื้นที่ กระทำรุนแรงต่อผู้หญิงและผู้ชายอีกด้วย
- ผู้ชายแสนดี ผู้ชายที่เป็นตำรวจ ทำงานดีและซื่อสัตย์ต่อหน้าที่ เขาต้องเผชิญหน้ากับผู้มิจฉาชีพ นักเลงหัวไม้ รวมถึงผู้ชายที่ตกอยู่ในสภาพคนขายขอบ ผู้ชายแสนดีกลุ่มนี้ทำให้ภาพยนตร์จบด้วยการจับผู้ร้ายในหมู่บ้านได้ เพราะการปฏิบัติหน้าที่อย่างซื่อสัตย์ เที่ยงตรงและทุ่มเท
- ผู้ชายที่เป็นคนขายขอบ "แหยม" ชายแกล้งติดกัญชาที่วังหนี่ตำรวจจนถูกเข้าใจผิดว่าเป็นคนข่มขืนฆ่า "สำเนียง" เขาเคยติดคุกมาก่อน จึงถูกผู้นำหมู่บ้านปรักปรำ และคนในชุมชนทำให้เขากลายเป็นแพะรับบาป เพื่อให้พวกตนพ้นผิด

นอกเหนือจากประเด็นชายเป็นใหญ่ ภาพยนตร์ยังพูดถึงในแง่อื่นอีกด้วย

- การกล่าวโทษเหยื่อ ในภาพยนตร์มีฉากสะท้อนถึงการที่เพศชายใช้ความรุนแรงต่อเพศหญิง ไม่ว่าจะเป็นเรื่องความสำเร็จความใคร่โดยใช้เพศหญิงเป็นเครื่องมือ การใช้สายตา ทะเลาะโลมส่อไปในทางที่ไม่ดี การแอบมองผู้หญิงอาบน้ำ ฯลฯ แต่ก็กล่าวโทษว่าผู้หญิงมีส่วนทำให้เกิดปัญหาขึ้น 'ถ้าผู้หญิงไม่อาบน้ำหรือแต่งตัวแบบนั้น' ผู้ชายคงไม่ข่มขืนและฆ่าเธอจนตาย ซึ่งในปัจจุบันก็ยังมีข่าวข่มขืนให้เห็นไม่เว้นวัน ฝ่ายหญิงจะถูกตักเตือนเสมอว่าให้แต่งกายอย่างมิดชิด ทั้งที่ผู้หญิงควรจะมีสิทธิทำอะไรก็ได้กับร่างกายของตัวเอง ขณะที่ผู้ชายก็ควรหักห้ามใจตัวเอง ไม่ใช่ให้ฝ่ายหญิงต้องมารับผิดชอบกับสิ่งที่ตัวเองไม่ได้ก่อ
- ภาพแทนชนบท ภาพยนตร์พูดถึงชนบทในเชิงอุดมคติว่าเป็นพื้นที่ที่มีความสุขตลอดมา จนกระทั่งเกิดเรื่องมาดกรรมทำให้เสียภาพลักษณ์ของความเป็นชนบทที่สงบสุข แต่ถ้าหากมองในความเป็นจริง สังคมชนบทเป็นแหล่งรวมผู้คนที่หลากหลายและมีปัญหาหลายอย่างเช่นกัน ไม่ว่าจะเป็นยาเสพติด หรือเป็นแหล่งมั่วสุม แต่ภาพยนตร์กลับสร้างภาพแทนว่า ชนบทเป็นพื้นที่หนึ่งของคนที่จิตใจดี ยึดถือธรรม ชื่อ หลอกหลวงง่าย นักการเมืองพูดอะไรก็คล้ายตาม ซึ่งความจริงอาจจะไม่ใช่แบบนั้น

สื่อเปรียบเทียบ

เปรียบเทียบวรรณกรรมไทยและ วรรณกรรมแปล

ปาริชาติ ยอดหอม เขียน

**แม้ว่าปัจจุบันวิวัฒนาการของสื่อจะแตกแขนงออกไปหลายแบบ ไม่ว่าจะเป็น หนังสือ วิทยุ โทรทัศน์ สื่อออนไลน์ รวมถึง
อีบุ๊ก ที่สร้างความสะดวกสบายให้กับคนรุ่นใหม่ แต่เราก็ไม่สามารถปฏิเสธได้เลยว่าสื่อแบบเก่าอย่างหนังสือ ถือว่าเป็น
สื่อชนิดหนึ่งที่มีเสน่ห์ เพราะหนังสือสามารถทำให้ผู้อ่าน
จินตนาการเรื่องราวในแบบของตัวเอง**

ซึ่งหนังสือแต่ละประเภทก็มีความต่างกันในเรื่องภาษา เนื้อหา อารมณ์ โดยครั้งนี้ผู้เขียนจะยกวรรณกรรมเรื่อง “ล่า” และ “คำสารภาพ” (วรรณกรรมแปล) มาเปรียบเทียบกันว่ามีความต่างหรือจุดร่วมกันอย่างไร

เหตุที่ยกวรรณกรรมทั้งสองเรื่องนี้มาเปรียบเทียบเพราะ มีความแตกต่างในการใช้ภาษา การเว้นวรรคย่อหน้า การเว้นห่างแต่ละบรรทัดที่ดึงอารมณ์ของผู้อ่านไปด้วย การเล่าเรื่องที่ดำเนินผ่านตัวละครต่างๆ และมีจุดร่วมคือการหยิบยกประเด็นสะท้อนปัญหาสังคมคล้ายกัน

ล่า

โดย ทมยันตี

วรรณกรรมเรื่อง 'ล่า' เป็นวรรณกรรมโดย ทมยันตี ที่เล่าถึงเรื่องราวของแม่ลูกที่ถูกข่มขืนซ้ำเรา และพูดถึงปัญหาในสังคมไทย การเล่าเรื่องบีบคั้นหัวใจของคนอ่าน ลุ้นไปกับตัวละครว่าจะสังหารกับผู้กระทำผิดเมื่อใด

คำสารภาพ

โดย มินะโตะ คะนะเอะ / แพล กนกวรรณ เกตุชัยมาศ

ส่วนวรรณกรรมเรื่อง 'คำสารภาพ' เป็นวรรณกรรมแปลซึ่งต้นฉบับเป็นภาษาญี่ปุ่น เป็น ต่างจากคำสารภาพที่ใช้ภาษาและเล่นกับการเว้นวรรคแต่ละย่อหน้า เพื่อให้คนอ่านลุ้นไปกับตัวละคร เป็นการเล่าเรื่องที่ง่ายแต่ใช้ตัวละครแต่ละตัวในการดำเนินเรื่องของตัวเอง

มีเรื่องราวที่เกินจริงอย่างเช่น "เป็นเรื่องราวของการแก้แค้นของครูและนักเรียน ที่เริ่มต้นมาจากลูกสาวของครูนั้นเสียชีวิตเป็นศพในสระว่ายนํ้าของโรงเรียน และครูก็รู้ว่าฆาตกรคือลูกศิษย์ที่อยู่ในชั้นเรียนของตัวเอง แต่การแก้แค้นไม่ใช่การไล่ล่าเหมือนกับวรรณกรรมอื่นๆ แต่เป็นการใช้วิธีการเล่นกับจิตใจของฆาตกร อย่างการให้เด็กตีมนมที่ผสมกับเลือดที่มีเชื้อ"

**วรรณกรรมทั้งสองเรื่องมีจุดร่วมคล้ายกัน ผู้เขียนได้แบ่งประเด็น
ออกมาเพื่อให้อ่านเข้าใจง่ายมากขึ้น ดังนี้**

จุดเริ่มต้นของการลงมือ

- ล่า : ถูกข่มขืนและถูกจนกลายเป็นผู้ป่วยทางจิตเวช
- คำสารภาพ : ลูกสาวถูกนักเรียนฆ่าด้วยการโยนลงสระน้ำ

การแก้แค้น

- ล่า : 'ล่า' ตามล้างแค้นด้วยการล่าผู้ชายที่ข่มขืนลูกสาวและตนเอง
- คำสารภาพ : ไม่ได้ใช้การไล่ล่า แต่เป็นการเล่นกับจิตใจของฆาตกรจนต้องเผย
'คำสารภาพ' ออกมา

ปัญหาของสังคม

- ล่า : ปัญหาเพศหญิงที่ด้อยกว่าชาย ปัญหาครอบครัว(แตกแยก,หย่าร้าง) ยาเสพติดในไทย
- คำสารภาพ : ปัญหาครอบครัวแตกแยก การรังแกกันในโรงเรียน ปัญหาพ่อแม่เลี้ยงลูกแบบผิดๆ

กฎหมาย

- ล่า : กฎหมายที่ไม่เป็นธรรม และเอาผิดกับคนที่กระทำความผิดไม่ได้ กฎหมายที่ละ
หลวมเกินไป จนต้องออกมาแก้แค้นด้วยตัวเอง
- คำสารภาพ : กฎหมายที่ไม่เอาผิดกับเยาวชน จนทำให้ครูต้องมาจัดการฆาตกรที่ฆ่า
ลูกสาวด้วยวิธีของตัวเอง

เนื้อเรื่องเกินความเป็นจริง

- ล่า : มีการปลอมตัว เพื่อแก้แค้น และสังหารด้วยวิธีการทรมาน เช่น การตัดอวัยวะเพศ
- คำสารภาพ : ลูกสาวถูกนักเรียนฆ่าด้วยการโยนลงสระน้ำ

เนื้อหา

- ล่า : หดหู่ บีบคั้นอารมณ์คนอ่าน ลุ้นตามกับการล่าแต่ละคนด้วยวิธีการต่างๆ
 - คำสารภาพ : บีบคั้นหัวใจ การเว้นบรรทัดที่ทำให้คนอ่านลุ้นตาม และลุ้นว่าคำสารภาพ
ของแต่ละคนจะเผยออกมาอย่างไร
-

ความแตกต่างระหว่าง วรรณกรรมของสองเล่มที่ เห็นได้ชัดคือวิธีการเล่า เรื่องของตัวละคร

เรื่อง 'ล่า' จะรู้เลยว่าผู้ที่ข่มขืนนั้นเป็นใครโดยมี
การเฝ้าชื่อของแต่ตัวละครออกมา ต่างจาก
เรื่อง 'คำสารภาพ' ที่ครูเฝ้าชื่อขาดกรด้วยการ
แทนอักษรภาษาอังกฤษ A และ B แทนขาดกร
คนที่ 1 และ 2

ความต่างกันระหว่างวรรณกรรมทั้งสองเรื่องอีกหนึ่งอย่างคือการเสนอมุมมิตของตัวละคร เรื่อง 'ล่า' มีการเสนอที่แบ่งเป็นสองส่วนอย่างชัดเจนของตัวละครมธุสร ก่อนเกิดเหตุเป็นคนยอมสามี จนกระทั่งหลังจากที่ถูกข่มขืนและต้องการแก้แค้นให้ลูกสาว จึงระเบิดด้านมืดของตัวเองออกมา แต่เรื่อง 'คำสารภาพ' นั้น เป็นการเล่าเรื่องมุมมิตของตัวละครทุกตัว วิธีคิดของตัวละคร การกระทำของเด็กที่เกินคาด

จากวรรณกรรมทั้งสองเรื่องที่ได้หยิบยกมา จะเห็นได้ว่ามีความต่างและใกล้เคียงกัน เนื้อหาของเรื่อง que เริ่มมาจากจุดเดียวกัน แต่วิธีการกำจัดความรู้สึกของแต่ตัวละครที่ต่างกัน ภาษาที่ใช้ต่างกัน วิธีคิดบางอย่างของตัวละครที่แตกต่างกัน ถึงแม้ว่าเรื่องคำสารภาพจะเป็นวรรณกรรมแปล แต่ก็สามารถอ่านเข้าใจ เหตุผล ตรรกะที่คนไทยสามารถรับรู้ได้ และเข้าใจด้วยวัฒนธรรมที่ใกล้เคียงกัน วรรณกรรมทั้งสองเรื่องนี้ถือว่าเป็นวรรณกรรมที่บีบคั้นหัวใจของผู้อ่าน ทางด้านจิตใจของผู้เป็นแม่ที่ต้องเจอการสูญเสียลูกสาว ความเจ็บปวดของตัวละครที่กระทำกับลูกสาวได้รับ

ผลงานที่ได้ลงบนเว็บไซต์ TRUE ID

บันเทิง

วิเคราะห์ภาพยนตร์เกาหลีเรื่อง THE TERROR LIVE | เพราะ ชนชั้นทำให้คนไร้ทางออก

👁 1.1k

parichwrite

22 มิ.ย. 2020 | 4 min read

แจ้งเตือนตรวจสอบ

เรื่อง THE TERROR LIVE (ชนวนล่าหาประลัย) เพราะชนชั้นทำให้คนไร้ทางออก
เขียนโดย PARICH

ภาพยนตร์เรื่อง THE TERROR LIVE เป็นภาพยนตร์สัญชาติเกาหลี แนวระทึกขวัญ ออกฉายในปี 2013 อย่างที่ทราบกันดี สาธารณรัฐเกาหลี (เกาหลีใต้) ปกครองในระบบประชาธิปไตย นี่อาจเป็นสาเหตุหนึ่งที่ยังคงการภาพยนตร์ในบ้านเขา สามารถหยิบยกประเด็นทางการเมืองแทรกเข้ามาในภาพยนตร์อย่างตรงไปตรงมา สามารถกล่าวถึงผู้มีอำนาจ และสามารถวิจารณ์ชนชั้นนำที่กระทำต่อชนชั้นล่างได้หมดเปลือก

เรื่อง THE TERROR LIVE เล่าเรื่องราวของผู้จัดรายการข่าวยามเช้า และมีประเด็นให้สายทางบ้าน โทรเข้ามาดกถึงพุดคุยเรื่องความเห็นของการปฏิรูปภาษี หากนำเรื่องดังกล่าวมาพูดถึงโดยให้แนวคิด พื้นที่สาธารณะ (public sphere) แนวคิดนี้ อาเบอรมาส ให้ความหมายว่า พื้นที่สาธารณะเป็นพื้นที่เกี่ยวกับ 'ความรู้สึกมีส่วนร่วม' และพื้นที่เช่นนี้มีความสำคัญมากสำหรับสังคมประชาธิปไตย เนื่องจากผู้ที่เข้าไปอยู่ในพื้นที่สาธารณะนั้นๆ จะเป็นผู้ที่สามารถกระทำหรือแสดงออกความเห็นอย่างสมอบาคเท่าเทียมในการตัดสินใจ โดยผ่านการถกเถียง ได้แย้ง เสนอความเห็น จนนำมาสู่หนทางออกที่ดีที่สุด ซึ่งไม่ใช่การตัดสินใจที่อยู่ภายใต้อำนาจของใครคนใดคนหนึ่ง หรือตัดสินใจตามความคิด ขนบธรรมเนียมประเพณีเดิม

Advertisement

ในช่วงสมัยศตวรรษที่ 17 การเกิดพื้นที่สาธารณะ ที่สามารถพูดเรื่องการเมือง การปกครอง กฎหมาย หรือรัฐบาล คือร้านชา ร้านกาแฟ หรือคนไทยสมัยก่อนมักจะเรียกพื้นที่นั้นว่า 'สากาแฟ' นั่นเอง หากนำมาโยงกับภาพยนตร์เรื่องนี้ก็คือ รายการวิทยุข่าวเช้า เป็นพื้นที่หนึ่งให้ผู้ฟังสามารถโทรเข้ามาเพื่อแสดงออกความคิดเห็นเรื่องเกี่ยวกับการปฏิรูปภาษี ซึ่งเป็นเรื่องราว 'สาธารณะ' ที่คนในประเทศสามารถตั้งคำถามและถกเถียงได้ หากเป็นเช่นนี้รายการวิทยุในภาพยนตร์ก็ถือว่าเป็น 'พื้นที่สาธารณะ' เช่นกัน

แต่การดำเนินเรื่องกลับไม่เป็นเช่นนั้น เมื่อมีผู้ฟังคนหนึ่งโทรเข้ามาในรายการและพูดว่า 'ผมเป็นพนักงานก่อสร้าง อยู่คนเดียว มีโทรทัศน์และตู้เย็นในบ้านเท่านั้น แต่ต้องจ่ายค่าไฟถึง 4700 บาท โทรไปหาการไฟฟ้าเพื่อต่อว่า แต่พวกเขาก็บอกว่าถ้าไม่จ่ายจะตัดไฟ เรื่องนี้มันก็เกี่ยวกับภาษี รัฐบาลทำไมถึงทำแบบนี้กับประชาชน' แต่เรื่องราวของชายคนนี้ก็กลับถูกนักจัดรายการปฏิเสธ โดยอ้างว่าสิ่งที่ชายคนนี้พูดไม่เกี่ยวกับการปฏิรูปภาษีแต่อย่างใด และเรื่องราวก็เริ่มจาก...

นักข่าว 'ยองยุนฮวา' ไม่ให้ความสนใจกับนาย 'ปาร์ค โนคยู' ทำให้ชายดังกล่าวอ้างว่าจะระเบิดสะพานมาโป (สะพานข้ามแม่น้ำฮัน) ซึ่งเขาก็ระเบิดจริงๆ โดยนักจัดรายการข่าวเข้าจึงใช้โอกาสนี้ ในการกลับมาเป็นนักข่าวประจำรายการข่าวโทรทัศน์กันที่ รวมไปถึงบอกหัวหน้าของเขาว่านี่อาจจะเป็นการก่อการร้าย หากต้องการให้สำนักข่าวยุติการตั้งสูงก็ต้องยอมให้ยองยุนฮวากลับเข้ามานั่งตำแหน่งผู้ประกาศข่าว

แต่แล้วมันก็ไม่ราบรื่นอย่างที่คิด ปาร์ค โนคยู เล่าว่าตนคือคนที่สร้างสะพานมาโป และซ่อมแซมสะพานเมื่อมีแขกมาเยือนประเทศ ขณะที่คนมีอำนาจใช้ก้อนเงินอย่างสาหัสและบอกว่าเอาไปพัฒนาประเทศ แต่เมื่อของตนกลับต้องสัมผัสปูนเพื่อซ่อมแซมสะพานจนพระอาทิตย์ขึ้น ทำงานบนรางรถไฟ เสี่ยงชีวิต เพื่อแลกกับเงิน 700 บาท ต่อมาคนงานที่ซ่อมแซมสะพานตกลงมาในแม่น้ำ พวกเขายังไม่ตาย แต่ตำรวจและกู้ภัยไม่มาช่วยเพราะห่วงการประชุมของประเทศ ซึ่งมีคนตาย 3 ชีวิต เพื่อแลกกับเงิน 700 บาท แม้ในภาพยนตร์จะไม่ได้แสดงถึงความยากลำบากของคนชนชั้นล่าง ซึ่งอยู่ใต้อำนาจของผู้เป็นใหญ่เป็นโตในประเทศ แต่วิธีการของภาพยนตร์คือการใช้ผู้ประกาศข่าวและสื่อ เป็นตัวละครหลักของเรื่อง ส่งผ่านความรู้สึกของตัวละครที่ชื่อ ปาร์ค โนคยู

Advertisement

เรื่องนี้แบ่งเป็น 2 ประเด็นหลัก คือ

1. "สื่อ" ควรเป็นกลางในการนำเสนอข้อมูลและให้เป็นธรรมกับประชาชน หรือจะทำตามเพราะอำนาจเงินเท่านั้น
2. การก่อการร้ายและความยุติธรรมเลือกปฏิบัติต่อชนชั้น

ประเด็นแรกที่ภาพยนตร์เรื่องนี้ใช้เล่าและเป็นสถานการณ์หลัก คือการใช้สื่อออนไลน์ นั่นคือการถ่ายภาพยนตร์โดยที่สถานการณ์และตัวละครก็เป็นสื่อสาธารณะ ที่อ้างว่าผู้คนสามารถใช้พื้นที่รายการวิทยุหรือโทรทัศน์แสดงความคิดเห็น ตัวละคร ปาร์ค โนคยู บอกว่าที่ตนต้องโทรมาในรายการของ ยองยุนฮวา เพราะไม่มีใครฟังเขาเลยสักคน เพราะคนในประเทศนี้รู้จักยองยุนฮวา น่าเชื่อถือ และมีอิทธิพลในด้านสื่อ จึงสามารถช่วยโนคยูได้ และต้องการให้เป็นตัวกลางเพื่อบอกให้ประธานาธิบดีออกมาขอโทษเรื่องที่เกิดขึ้น

และแล้วสื่อก็ได้ช่วยโนคยูจริงๆ แต่เพราะต้องการรอดังเพียงเท่านั้น ไม่ได้เห็นใจโนคยูและมองว่าเขาคือผู้ก่อการร้าย ที่ทำลายคนนับสิบบนสะพานมาโป ภาพยนตร์พยายามพูดถึงอำนาจของสื่อว่ามีอิทธิพลแค่ไหน แต่ท้ายที่สุดสื่อก็เลือกที่จะนำเสนอ และพยายามถามคำถามเพื่อทำให้ปาร์คโนคยู เป็นผู้ก่อการร้ายอย่างสมบูรณ์แบบ

ประเด็นที่สองคือการก่อการร้ายมีจริงหรือไม่ หากมีจริงแล้วต้นตอของการก่อการร้ายในเรื่อง มันเกิดมาจากการเลือกปฏิบัติต่อชนชั้น นำมาซึ่งไร้ความยุติธรรม ภาพยนตร์มีการแบ่งตัวละครเป็น 4 ตัวหลัก คือ

- ปาร์ค โนคยู (คนงานก่อนสร้าง) / ผู้ก่อการร้าย
- ยองยุนฮวา นักจัดรายการวิทยุ/ผู้ประกาศข่าว
- หัวหน้าสำนักข่าว
- ประธานาธิบดี

การแบ่งชนชั้นของตัวละครเปรียบเสมือนชนชั้นในสังคมโดยแท้

- **ปาร์คโนคยู** เป็นตัวแทนของคนชนชั้นล่าง ทำงานหนักเพื่อแลกกับเงิน ไม่มีอำนาจ ไม่มีปากเสียง หรือมีสิทธิ์เรียกร้องเพื่อตนเอง
- **ยองยุนฮวา** เป็นตัวแทนของชนชั้นกลาง ที่ทำงานสื่อ เป็นที่รู้จักของคนในประเทศ มีอิทธิพล และเป็นคนหนึ่งที่ต้องการไต่เต้ายกระดับตัวเองกลับไปในจุดผู้ประกาศข่าวเหมือนเดิม แต่เขาเป็นเจย์ต่อปัญหาของคนชนชั้นล่าง และคิดว่าการยกระดับตัวเองคือสิ่งที่สำคัญที่สุด
- **หัวหน้าสำนักข่าว** ตัวแทนของกลุ่มนายทุน ผู้มีเงิน มีอิทธิพล สามารถออกคำสั่งให้นักข่าวพูดอย่างไรก็ได้ตามใจตนเอง แต่สร้างมาในคราวที่ต้องการเห็นความเป็นธรรมในสังคม ต้องการนำเสนอข่าวแบบตรงไปตรงมา ทว่าการกระทำของเขาคือเห็นก่อนเงินสำคัญเหนือสิ่งอื่นใด
- **ประธานาธิบดี** ตัวแทนของกลุ่มคนมีอำนาจ มองไม่เห็นความเดือดร้อนของคนทุกชั้นยาก เมื่อประชาชน (ปาร์ค โนคยู) ต้องการให้ออกมาแสดงความรับผิดชอบ แต่สิ่งที่ทำคือส่งตัวแทน และยื่นขอเสนออื่นเพื่อไม่ให้เกิดการให้ตนเองเป็นอมลทินหรือความผิด

ภาพยนตร์เรื่องนี้คงเป็นภาพยนตร์อีกหนึ่งเรื่อง ที่เราสามารถตั้งคำถามและเทียบกับสังคมไทยได้ไม่มากนักน้อย ไม่ว่าประชาชนจะประกอบอาชีพ กรรมกร ค้าขาย นักแสดง ผู้ประกอบการรายใหญ่ หรือแม้กระทั่งนักการเมือง ก็ควรมีสติที่ได้รับความเป็นธรรมอย่างเท่าเทียมกัน มิใช่ถูกเลือกปฏิบัติโดยราคาเงินตรา ที่ภาพยนตร์เรื่องนี้บอกในตอนสุดท้าย ว่านายปาร์ค โนคยู(แท้จริงแล้วคือลูกชายที่ปลอมตัวเป็นพ่อตนเอง) ผู้ที่ต้องการความเป็นธรรม แต่กลับถูกรัฐเบียดเบียนและทำให้สังคมรังเกียจว่าคือก่อการร้าย เช่นเดียวกับ ยองยุนฮวา ผู้ที่ต้องการดินแดนเองเพื่อเป็นผู้ประกาศข่าว และคิดว่าตนมีอิทธิพลมีสิทธิมีเสียงพอที่จะเรียกร้องความเป็นธรรมจากรัฐบาลให้ช่วยก่อสร้าง แต่ท้ายที่สุดเขาก็ต้องจบชีวิตลงท่ามกลางซากตึกสำนักงานที่ล่มลงมา

โดยผู้ชมคงไม่ทราบว่ ท้ายที่สุดแล้ว เรื่องราวที่เกิดขึ้นจะถูกยกขึ้นมาเป็นประเด็นถกเถียงในสังคมอีกครั้งหรือไม่

บันเทิง

5 เรื่องภาพยนตร์เกาหลีสุดระทึกขวัญ ที่ไม่ควรพลาด!!

151

parichwrite

23 มิ.ย. 2020 | 2 min read

แจ้งเตือนตรวจสอบ

ช่วงนี้เราคงปฏิเสธไม่ได้ว่าการออกไปไหนมาไหนช่วงลำบาก ไม่ว่าจะ PM 2.5 COVID-19 ที่กำลังแพร่กระจายไปทั่วเมือง อยากออกไปดูหนังสักเรื่องก็เสี่ยงกับโรคระบาด เพราะฉะนั้นการอยู่บ้านถือว่าเป็นที่ปลอดภัยและป้องกันการเสี่ยงติดโรคระบาดได้ขั้นต้น แต่ถ้าหากอยู่เฉยๆคงจะเบื่อ วันนี้เรามี 5 หนังเกาหลีที่ไม่ควรพลาด ที่เราสามารถนอนดูได้ที่บ้าน

วงการภาพยนตร์ในเอเชีย ณ ตอนนี้กำลังเป็นที่จับตามอง ตั้งแต่ภาพยนตร์เรื่อง PARASITE หรือ ชนชั้นปรสิต ได้คว้ารางวัลออสการ์ถึง 4 รางวัล ด้วยเนื้อหาที่เสียดสีอย่างแนบเนียนและถึงพริกถึงขิง เน้นสอนว่าอุตสาหกรรมภาพยนตร์เกาหลีกำลังโลดแล่น โดยเนื้อหาของภาพยนตร์เกาหลีหลายเรื่องก็เสียดสีสังคมไม่แพ้เรื่องชนชั้นปรสิต

อีกทั้งเราอาจจะมองภาพยนตร์เหล่านี้ผ่านการใช้ชีวิตในประเทศไทยและตั้งคำถามกับมันได้

1. The Terror Live 2013 (ชนวนล่านาประลัย)

ภาพยนตร์ในปี 2013 ที่พูดถึงผู้มีอำนาจที่ต้องกรกับชนชั้นล่างได้อย่างแสนทรวง โดยที่เรื่องเล่าถึงผู้ประกาศข่าวคนหนึ่ง ซึ่งได้รับสายจากผู้ฟังนิรนามและบอกว่าระเบิดสะพานมาโป มันคือจุดเริ่มต้นทั้งหมดของเรื่องนี้ โดยที่นักแสดงต้องเล่นอยู่ในห้องอัดรายการเพื่อรอรายงานข่าวและต้องกรกับปลายสายนิรนาม แต่มันสามารถทำให้ผู้ชมลุ้นระทึกไปกับทุกการกระทำ บ๊อบเค้นหัวใจและสะเทือนอารมณ์ไปพร้อมกัน เมื่อสิ่งที่สายนิรนามพยายามพูดถึงคือความอื้อฉาวและคาวคลุ้งของรัฐบาล

2. THE CHASE 2017 (ล่าฆาตกรวิปริต)

เรื่องที่สองคือเรื่องที่ยกวัยทำให้เป็นวัยเก่า โดยเนื้อเรื่องพูดถึงชายสูงวัยคนหนึ่งซึ่งเป็นเจ้าของหอพัก ชีโมโห พุดจาไม่สุภาพ และชอบทวงเงินค่าเช่าอยู่บ่อยครั้ง จนเขาได้มาเจอกับเหตุการณ์ฆาตกรรมเหมือนเมื่อ 30 ปีก่อน มันคือการฆาตกรรมต่อเนื่อง จากการฆาตกรรมชายสูงวัยก่อนจะเปลี่ยนเป้าหมายมาเป็นเด็กสาว เมื่อเขาพบว่าลูกบ้านของเขาได้หายตัว และมีการตายเกิดขึ้นในหอพัก การสืบเรื่องราวสุดระทึกของชายวัยเก่าก็ได้เริ่มต้นขึ้น

3.The Divine Fury 2019 (มือเหล็กพระเจ้าคลั่ง)

หากอ่านชื่อภาษาไทยโดยผิวเผินอาจจะไม่ชวนน่าดูสักเท่าไร แต่ถ้าได้ลองเปิดตา เปิดใจกับเรื่องนี้ บอกได้คำเดียวว่าโคตรสนุกสุดๆ หนังสือแนวนี้อาจจะไม่ค่อยได้เจอในหนังสือเกาหลี หรือถ้าหากมีคงไม่ได้รับความนิยมเท่าไรนัก เนื่องจากมันดูล้ำเกินจริง แต่การเล่าเรื่องของเรื่องนี้กลับน่าสนใจ โดยพูดถึงเรื่องศาสนาในทิศทางใหม่ ทำให้คนสามารถเข้าถึงได้ง่ายโดยแบ่งเรื่องราวชัดเจนในฝ่ายขาว เทา และสีดำ เรื่องนี้ได้พระเอกหนุ่ม ปาร์ค โซจุน มาเล่นเป็นบทนำ ขอบอกได้เลยว่าฝีมือของชายหนุ่มคนนี้ไม่เคยทำให้ผิดหวัง ยิ่งเนื้อเรื่องที่ที่น่าสนใจ ยิ่งทำให้น่าดูขึ้นไปอีก แบบนี้ไม่ดูไม่ได้แล้วค่ะ!

4. TRAIN TO BUSAN 2016 (ด่วนนรกขอมบี้คลั่ง)

หากไม่พูดถึงเรื่องนี้คงไม่ได้ เรื่องที่สร้างปรากฏการณ์ของหนังขอมบี้แห่งเอเชีย TRIAN TO BUSAN เนื้อหาเกี่ยวกับขอมบี้และการติดเชื่อ มันอาจจะไม่แปลกใหม่สำหรับวงการภาพยนตร์ แต่สำหรับวงการภาพยนตร์เอเชียแล้ว เรื่องนี้ถือว่าเป็นขอมบี้ที่วิ่งเร็วที่สุด กระหายที่สุดเท่าที่เคยดูมา การเอาชีวิตรอดบนรถไฟ KTX และความเห็นแก่ตัวของคนที่ดึงอารมณ์ขึ้นลงของคนดูได้เป็นอย่างดี

5. OLDBOY 2003 (เคลียร์บัญชีแค้นจิตโหด)

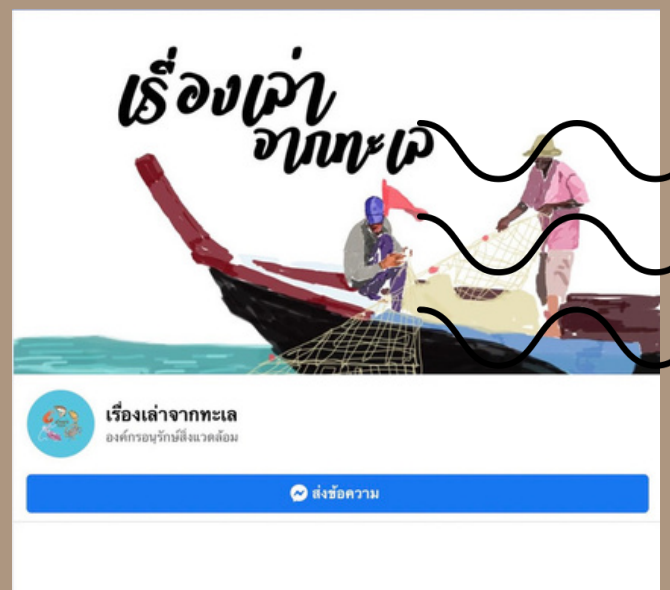
เรื่องสุดท้ายของหนังระทึกขวัญเกาหลีที่ไม่ควรพลาด แม้จะเป็นหนังเก่าสิบกว่าปีที่แล้ว แต่เรื่องนี้ถือว่าเป็นเรื่องหนึ่งที่ทำให้วงการภาพยนตร์ได้รู้จักภาพยนตร์แนวระทึกขวัญของเกาหลีที่แสนประสาค เรื่อง OLDBOY ยังได้รับรางวัลขวัญใจกรรมการในเทศกาลหนังเมืองคานส์กลายเป็นที่พูดถึงเป็นอย่างมาก และควรค่าแก่การที่เราจะแสนประสาคตัวเองด้วยการดูภาพยนตร์เรื่องนี้ ที่เล่าเรื่องราวเกี่ยวกับชายวันกลางคนคนหนึ่ง ซึ่งเขาถูกขังไว้เป็นระยะเวลานาน 15 ปี จนกระทั่งเขาได้ออกมาพร้อมกับความคับแค้นใจ มันจึงกลายเป็นเรื่องราวระทึกขวัญที่ไม่ควรพลาด

เป็นยังงั้นกันบ้างสำหรับ 5 หนังสุดระทึกจากประเทศเกาหลี และมีหนังอีกหลายเรื่องที่เราสร้างออกมาได้ดี หากใครอยู่บ้านไม่มีกิจกรรมอะไรทำก็สามารถลองดูหนังที่เราแนะนำไปก็ได้เนะคะ รับรองว่าเต็มสิบให้ร้อยแน่นอน และหนังที่เราแนะนำสามารถเข้าไปดูในแอปพลิเคชันหนังหรือเว็บไซต์ถูกกฎหมายได้หลายช่องทางเลย

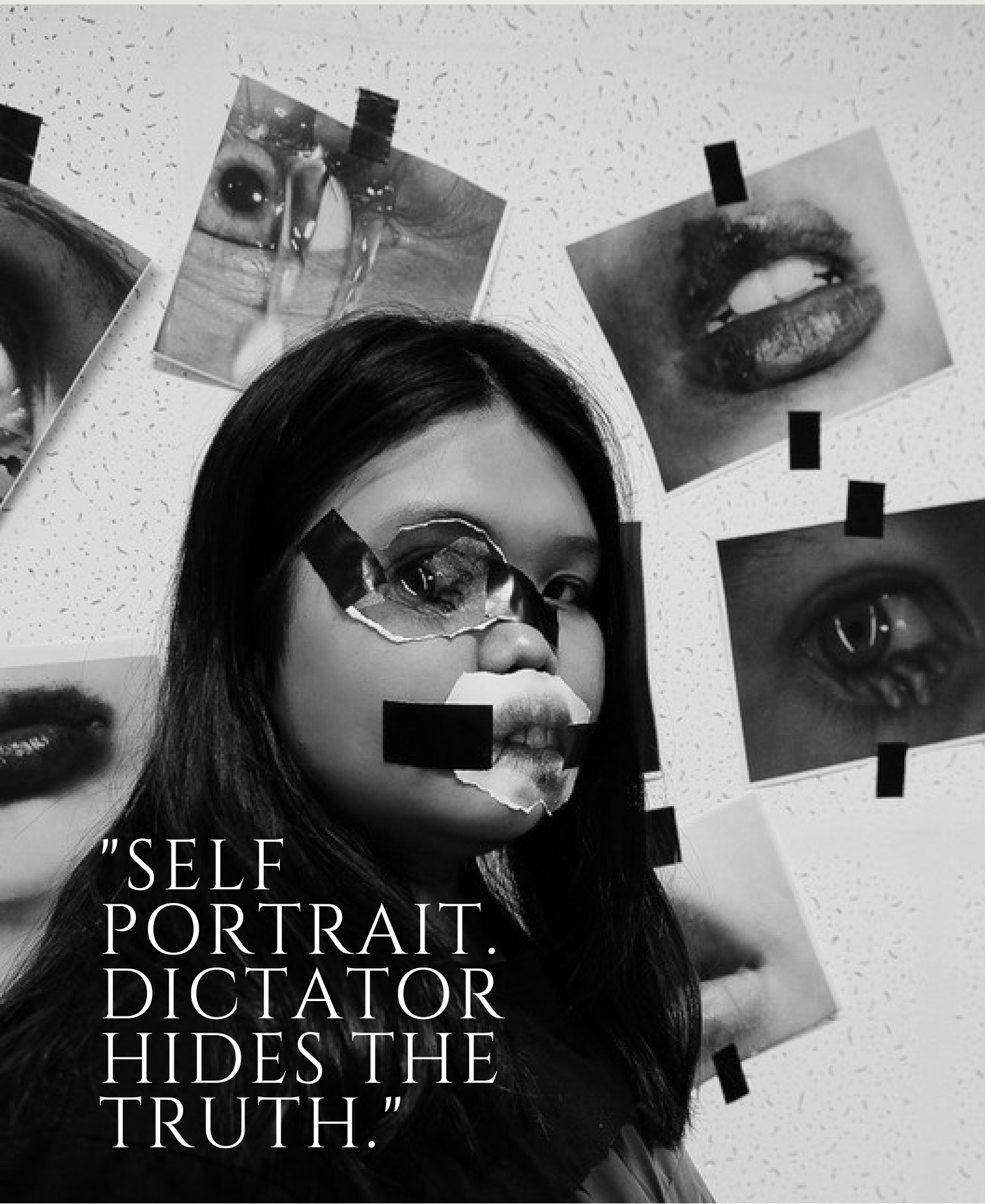
นอกจากนี้ยังมีประสบการณ์ด้านการเขียนบทความ วิเคราะห์ภาพยนตร์ โฆษณา เพลง หนังสือ เพื่อวิเคราะห์ ทางด้านสังคมศาสตร์ รวมถึงดูกลุ่มเป้าหมายของสื่อชนิด นั้นๆ และเคยทำเพจ "เรื่องเล่าจากทะเล" พูดถึงประมงพื้น บ้าน และการไม่บุกรุกทำลายท้องทะเลไทย อีกทั้งยังสนใจ ทางด้านการเมือง และได้มีโอกาสจัดนิทรรศการ "เลือกตั้ง ครั้งแรกหัวใจแตกสลาย"

ปอนด์ค่อนข้างสนใจทางการเมือง และมองทุกสิ่ง ทุกอย่างรอบตัวยึดโยงกับการเมืองเสมอ เพราะการเมือง เป็นเรื่องของมนุษย์ซึ่งเป็นพลเมืองโลกและประเทศทุกคน ฉะนั้นชีวิต การเป็นอยู่ เงินเดือน ค่าเดิมทาง น้ำ ไฟ ถนน ล้วนเป็นเรื่องการเมือง ปอนด์จึงสนใจเรื่องการเมืองและ สิทธิมนุษยชนเป็นอย่างมาก

ศิลปะกับการเมือง คือเรื่องเดียวกัน

PHOTOGRAPHY EXHIBITION

"SELF
PORTRAIT.
DICTATOR
HIDES THE
TRUTH."

CONCEPT

นิทรรศการนี้เป็นวิทยานิพนธ์ของวิชาสื่อเพื่อการพัฒนาของนักศึกษาภาควิชาสังคมศาสตร์เพื่อการพัฒนา เป็นผลงานชิ้นหนึ่งที่ภูมิใจ เนื่องจากช่วงนั้นเป็นช่วงเลือกตั้งในรอบหลายปีที่ผ่านมา และเป็นการเลือกตั้งครั้งแรกของปอนด์

กว่าการเลือกตั้งครั้งนี้มีสิ่งที่น่าสนใจมากมาย

แนวคิดของงานนี้คือการเมือง การเลือกตั้ง ภายใต้ระบอบเผด็จการทหาร แน่นอนว่ามีสิ่งมืดมนมากมายให้เราตั้งคำถาม มีข้อครหา บัตรเกิน บัตรเกิด และบัตรตาย จึงนำมาสู่ ศิลปะ สื่อ และการเมือง รวมกันกลายเป็นนิทรรศการนี้ โดยนำเสนอออกมาในรูปแบบ self-portrait คือการแสดงอารมณ์ความรู้สึกผ่านร่างกาย ใบหน้า หรือท่าทางต่างๆ

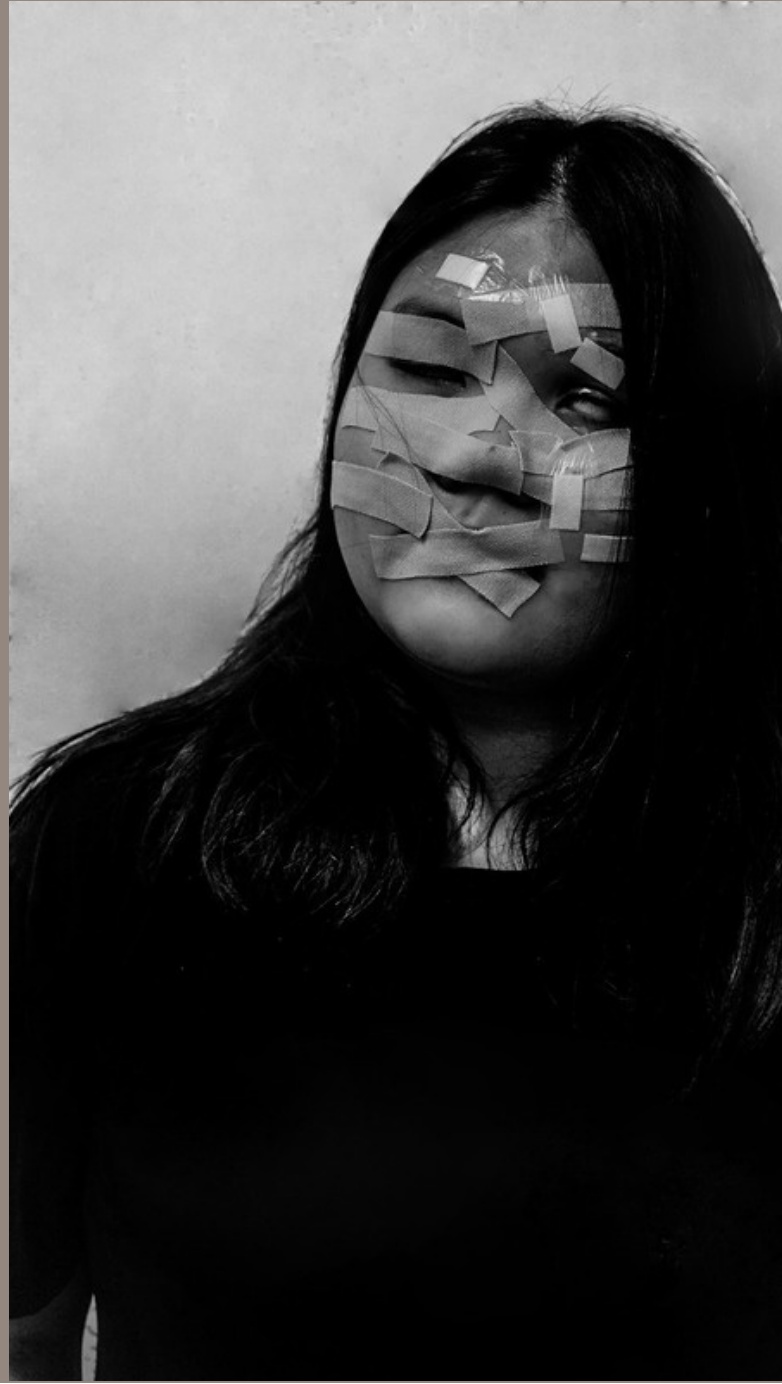

"ในสังคมมีคนเห็นต่างกันอยู่แล้ว
แม้ความเห็นด้านการเมืองจะตรงกัน
ก็ไม่ได้หมายความว่ามีความ
เห็นเรื่องอื่นตรงกัน"

แนวคิดของงานชิ้นนี้คือ close (ปิด)

ภาพชุดนี้ได้รับแรงบันดาลใจมาจาก การเลือกตั้งในวันที่ 24 มีนาคม 2562 เป็นการเลือกตั้งในรอบ 8 ปี ประชาชนหลายคนรวมถึงตัวเราได้มีโอกาสเลือกตั้ง 'ครั้งแรก' ที่มันสร้างบาดแผลและความเจ็บปวดให้เราจนไม่อยากลืม

เสียงของเราไร้ความหมาย? การเลือกตั้งครั้งนี้เรารู้สึกว่า มันไม่โปร่งใส ไม่เป็นธรรม ภาพที่แสดงทั้ง 3 ภาพ คือ ปิดปาก ปิดหู ปิดตาประชาชนที่ต้องการแสดงสิทธิในการเลือกตั้งครั้งนี้ แต่มันสร้างบาดแผลอันใหญ่หลวงที่ประชาชนไม่อยากลืม

“เลือกตั้งครั้งแรก (หัวใจก็แตกสลาย)”

Photography
Exhibition

นิทรรศการภาพถ่าย Self-Portrait

29 เมษายน - 3 พฤษภาคม 2562
ตั้งแต่เวลา 10:00 - 16:00 น.

จัดแสดงบริเวณใต้อาคาร 50 ปี
คณะอักษรศาสตร์
มหาวิทยาลัยศิลปากร
วิทยาเขตพระราชวังสนามจันทร์

จัดทำโดยนักศึกษาวชิราลงานเพื่อการพัฒนา
ภาควิชาสังคมศาสตร์ คณะอักษรศาสตร์
มหาวิทยาลัยศิลปากร

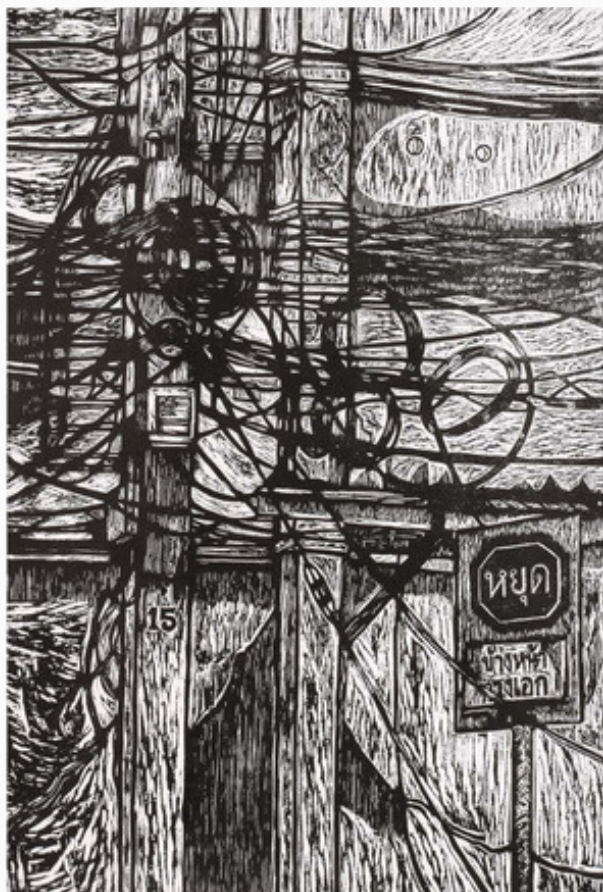
photography exhibition

my first election, my heart is broken

ART OF WOODCUT PASSIONATE ABOUT ART

i visual exhibition presented by visual art minor
faculty of arts slipakorn university

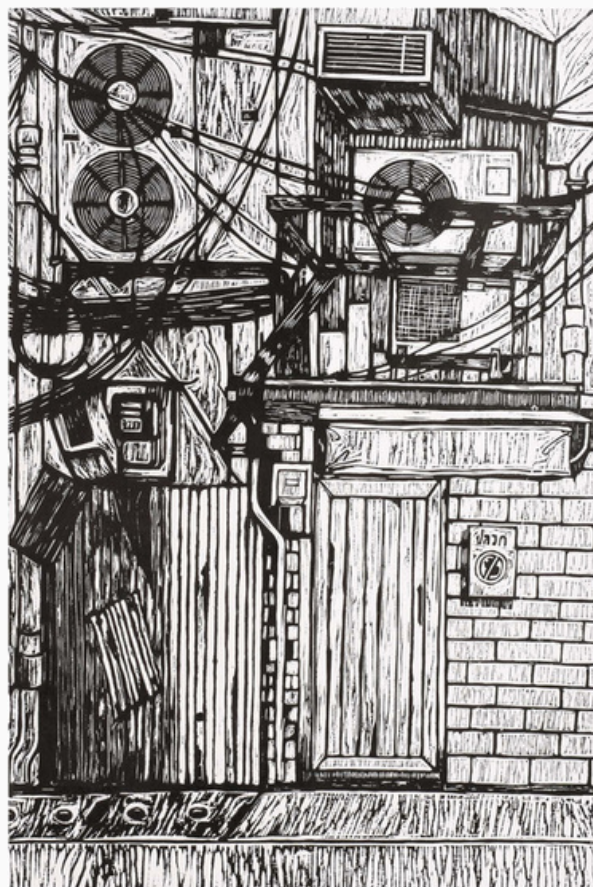

02 - ตามกาลเวลา

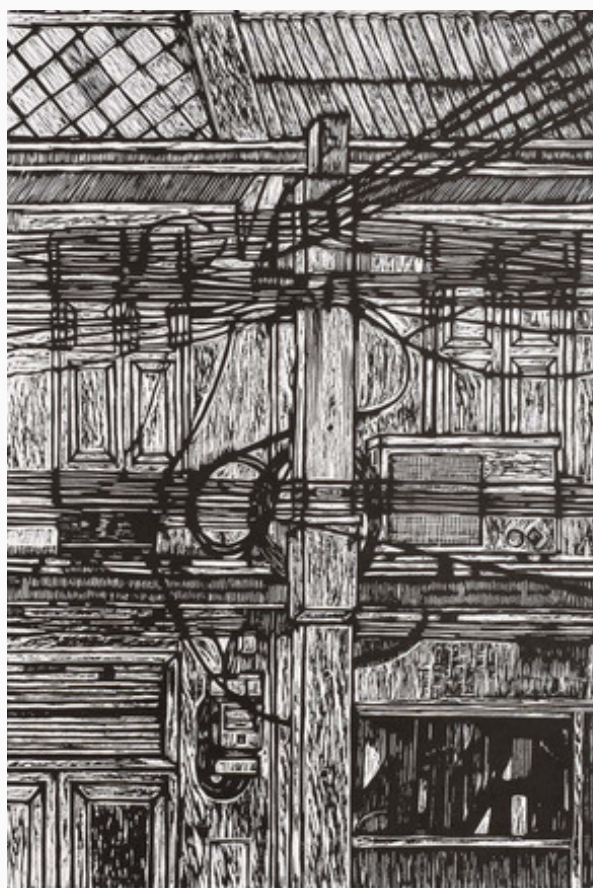
ความหลงใหลในงานศิลปะ

ผลงานทั้ง 3 ชิ้น เป็นผลงานวิทยานิพนธ์ก่อนเรียนจบ เป็นผลงานที่ภูมิใจ เนื่องจากงานเหล่านี้เกิดจากการหลงใหลในศิลปะ อาคาร บ้านเรือน สายไฟ มันคือสเน่ห์ของถนนเมืองไทย แต่ก็มาพร้อมกับการตั้งคำถามกับรัฐ ว่าทำไมถึงไม่จัดการความยุ่งเหยิงเหล่านี้

ข้อสงสัยและความหลงใหลจึงกลายมาเป็นงาน woodcut และพิมพ์ลงกระดาษ ซึ่งใช้เวลาทำร่วม 2 ปี รวมกับการส่งสเก็ตงานและลงมือปฏิบัติ

01 - ทุกอย่างย่อมเปลี่ยนแปลง

03 - เมื่อเราเติบโต

NIPPON IS INDIA'S LEADING CONTEMPORARY ART SPACE.

NIPPON

Certificate of Appreciation

IT IS A GREAT PLEASURE TO PRESENT THIS CERTIFICATE TO

PARICHAT YODHOM

FOR SUCCESSFULLY PARTICIPATING IN
PRO - PRINTMAKER WORLD PREMIER 2020

Curator : Srabani Sarkar

ORGANIZED BY NIPPON GALLERY, FORT MUMBAI - 1, INDIA.

CONGRATULATIONS AND BEST WISHES

FOR SUCCESS IN ART LIFE.

Srabani Sarkar

Artist / Founder: Kolkata Ink

KOLKATA INK
STUDIO & RESIDENCY

Tathi Premchand

Artist / Founder: Nippon Gallery

30/32, 2nd Floor, Deval Chambers, Nanabhai Lane, Flora Fountain, Fort, Mumbai - 400 001, India.

www.nippongalleries.com

www.nipponfriday.com

www.artblogazine.com

Note: This is an e-certificate. Do not use it as an official document for any private or government of India office. Please issue for a printed copy if need be.

ครั้งแรกในการจัดแสดงงานศิลปะ

หลงใหลอาคาร
ลายเส้น สายไฟ

WOODCUT, PROUD OF MYSELF

Live in Suankruangoon Tonglor

UNMUTED PROJECT

Blooming (The flower of democracy is blooming, from the seedlings)

ดอกไม้งามซึ่งเคยเหี่ยวเฉา และเป็นเพียงเมล็ดในดิน ณ บัดนี้ กำลังเติบโตเบ่งบาน จากต้นกล้าเล็ก สู่ดอกไม้งาม ไม่ได้งามเพียงรูปร่าง แต่มันจะมอบความสวยงามของเสรีภาพ เสมอภาค ภราดรภาพ ต้นกล้าและต้นไม้ที่เคยเหี่ยวเฉา พวกเขากำลังยึดกิ่งก้านตนสู้กับแสงแดด อีกไม่นานหรอกหนา สิ่งที่เราเรียกว่าประชาธิปไตยที่แท้จริงจะเป็นของพวกเขา เผด็จการจระเข้ ประชาธิปไตยเป็นของราษฎรไทย มิใช่ความยิ่งใหญ่ทนงตนของเผด็จการ

**FREEDOM.
BROTHERHOOD.
EQUAL.**

< someparizone

199
โพสต์

957
ผู้ติดตาม

121
กำลังติดตาม

someparizone 🌙

sketchbook's pari

*Dear someone who is somewhere from
someparizone.*

@holaparich.studio

ดูคำแปล

**PAGE
FACEBOOK
AND INSTA**

some.parizone
@someparizone

- @SOMEPARIZONE

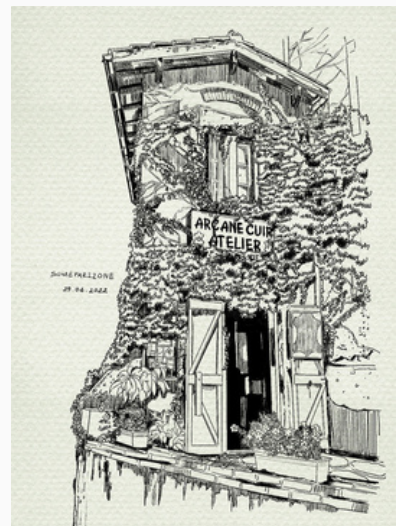

FOUNDER SOMEPARIZONE

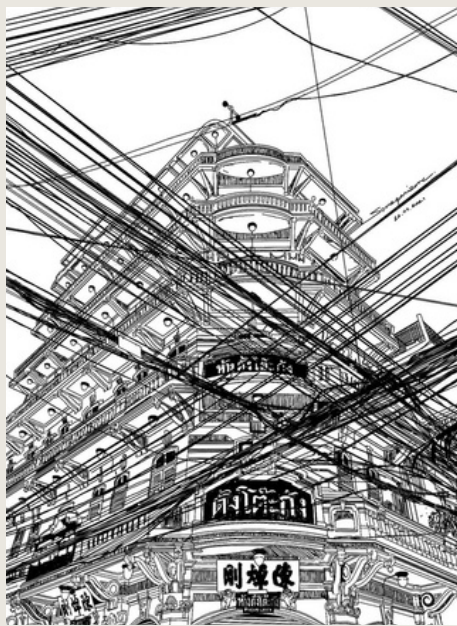
การก่อตั้งเพจเริ่มจากสมัยเรียนมหาวิทยาลัย เราเริ่มอยากมีพื้นที่แสดงผลงาน จึงเริ่มทำเพจและอินสตาแกรม เพื่อต่อยอดงานทางด้านศิลปะ ทำให้ผู้คนรู้จัก และให้ความสนใจกับศิลปะมากขึ้น เห็นคุณค่าทางด้านศิลปะ รวมไปถึงอาจทำให้เราสามารถขยายสู่ธุรกิจที่เป็นศิลปะได้

งานส่วนใหญ่คือสเก็ตช์ ลายเส้น เน้นความละเอียดของเส้น จนกลายเป็นเงาและมีมิติ

BOOK COVER DESIGN by someparizone

หนังสือแสงสว่างในวันที่มืดมน

ทำหน้าที่เป็นผู้คิดและออกแบบปกรวมไปถึงภาพประกอบด้านใน งานชิ้นนี้มีเพียงข้อมูลเนื้อหาและโจทย์ให้ว่าต้องออกแบบปกเกี่ยวกับคนพิการ ที่ได้รับโอกาสจากสังคม

แนวคิดของงานชิ้นนี้คือสถานที่ที่เป็นแสงสว่างให้กับผู้พิการ มีอาชีพ มีงานทำ และลบภาพความเป็นภาระต่อสังคม และมองว่าเขาคือคนปกติเหมือนพวกเรา ปกคือจำลองหมู่บ้านหนึ่งที่มีแสงสว่าง ในวันที่มืดมนหรือหมดหนทาง เมื่อเขามาในหมู่บ้านนี้จะเป็นแสงสว่างในการใช้ชีวิต

ทำร่วมกับ NGO กับประมงพื้นบ้าน

ทำร่วมกับนักเขียน

ILLUSTRATION

ผลงานการวาดคาแรกเตอร์ตัวละคร ผีกวาด
จากหนังสือก่อนจะค้นหาสายเส้นของตัวเอง
ทั้งหมดใช้โปรแกรม procreate

ซึ่งตอนนี้กำลังศึกษาอนาโตมี ร่างกายคนให้
มากขึ้น และศึกษาการวางเลเอาท์ และการ
ใช้สี

ผลงานจาก
นิทรรศการ
ออกนอกเส้น

ผลงานที่
เข้าแสดงใน
BACC

